

Ton Westerik

In een prachtig pand aan de Houtmarkt word ik allerhartelijkst ontvangen en krijg koffie. Ik ken hem eigenlijk niet anders, die lange man met zijn vriendelijke gezicht, altijd groetend. En nu mag ik zijn verhaal op schrijven. Ik realiseer me dat de benaming voor zijn vak eigenlijk ook voor veel fotografen zou kunnen gelden; Lichtmeester ! Nadat ik een kop koffie van hem krijg begint hij te vertellen hoe het tot die fraaie titel is gekomen.

Hij werd geboren in het ziekenhuis van Warnsveld maar getogen in Zutphen. Aan de Turfstraat hadden zijn ouders al een lampenwinkel en daarboven groeide hij ook op. Voor hem zelf was het aanvankelijk beslist niet zeker dat hij later zou kiezen voor hetzelfde vak als zijn vader maar de decaan op het Isendoorn Collega wist het al wel. Hij zei hem dat hij toch wel het bedrijf van zijn vader in zou gaan en dus kreeg hij het schooladvies om de MDS in Velp te gaan volgen, wat hij daadwerkelijk deed.

‘Toen ben ik tegelijk parttime bij de modewinkel de Sting in Arnhem gaan werken en na mijn studie fulltime als bedrijfsleider’. Totdat zijn vader ergens rond zijn 22e jaar met de vraag kwam of hij de zaak in wilde. ‘Ik hoefde niet lang na te denken en zei ja’, vertelt hij me. Om te zorgen dat hij goed voorbereid was op het vak stuurde zijn vader hem eerst naar een collega in Zeist, die heel vooruitstrevend was op het gebied van lichtadvies. ‘Er zijn weliswaar een aantal lichtopleidingen in Nederland, maar hoe je een particulier huis verlicht leer je nergens’. Deze man in Zeist kon dat heel goed en heeft het echte vak ook aan mij geleerd. ‘Toen ik in de zaak bij mijn ouders startte deed mijn moeder de toonbank, ik de inkoop en de lichtadviezen en mijn vader alles achter de schermen’. Toen mijn vader in 2004 een herseninfarct kreeg stopte hij abrupt in de zaak. ‘Mijn vader herstelde

gelukkig snel maar werd niet meer de oude en sprak daarna ook niet meer. 'Hij leefde toch nog 17 jaar'.

Er volgde een periode met de nodige tegenslagen en met veel zorgen om alles goed te regelen. Hij vertelt me dat ze toen met de winkel naar de Lange Hofstraat zijn verhuisd, om zodoende wat te downsizen. Een vriend van me die een communicatiebureau heeft bedacht toen de naam de Lichtmeester, wat toen best een gewaagde keus was omdat veel mensen het met iets anders associeerden.

'Toen ik na 20 jaar onder hoogspanning te hebben geleefd burned out raakte heb ik een korte sabbatical genomen en ben gaan wandelen, dwars door Nederland'. Het voordeel van de lastige perioden is achteraf wel dat je sneller tot de kern komt van waar jij naar toe wil, vertelt hij me. 'Het brengt ook veel dingen aan het licht', een opmerking die ronduit sprekend is in deze omgeving.

Het pand waar hij nu al weer 9 jaar gehuisvest is zal de komende tijd worden gerenoveerd. Tegelijk is een groot deel van zijn werk juist bij mensen thuis en heeft veel klanten in Amsterdam en het Gooi maar ook in Breda. In die zin is de winkel vooral ook een lichtstudio en een showroom van zijn collectie.

In zijn vrije tijd speelt hij graag voetbal en heeft met wat vrienden een cricketclub opgericht in 2007, waarmee ze jaarlijks meedoen aan toernooien in Engeland. 'Ik heb trouwens ook een enorme passie voor dat land, vind het daar bloedmooi'. 'We gaan meestal naar Kent, dat glooiende landschap vind ik prachtig'.

Veel mensen hebben nog wel wensen op hun bucketlist maar dat geldt niet voor deze man, die blijkbaar met alles wat hij al heeft verwezenlijkt het licht al wel heeft gezien: Ton Westerik